

20 **ФУР**

0 1 2 3 4 5

ՍԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

20 ФУРУ

ՀԱՐԱԹԱԿԱՆ ՆՈՐԵՐ

Կը յիշուի նաև թէ այն Վարչական

դամած ըլլալ կը կարծէր Վաղարշ
ձեկն անուշիկ առիթներն անպատաս-
խատաւոր մարդասիրութիւնն յոյց ու-
րու տեղացի ճարտարներ Ժողովար-
ժութիւնը մը տեղեկութիւն
հասած է թէ Տեղապահը վերջի-
րիշ մը գերաբացուցեր է պատասխա-
նատուութիւնն գործը, վասն զի ր-
ըր ղեկավարութիւնը ոլոր գտնե-
րիշ է եղեր.— երկուրորդը Առա-
նորդին ալ ասանկ ղեկավարութիւն
ալ պատահած էր, կը յիշէր.— և աս
պատճառաւ, 500 ոսկին ալ ձեռն-
բռնած, կը սպասէ եղեր Ժողովար-
ժին գանձարաններու սրտամկեղ ոլ-
ցին, որոշէս զի գործի ձեռնար-
այլ ևս, առանց խմանի դէմ ար-
ցելու: Մենք մեր կարգին իր պե-
տասխանատուութիւնը յօժար
մարտերու, բայց այսօր եւ վաղ միայ-

000 0063

Կէսորան դադարին յաւորդեց
ոսպառն կրող դառնած ձեռով նստն
ներսն մղեցաւ, Եփէրը, մայրկիսը
ոստն ընկերները Անցնի մկրտմէն ետ,
Գլխովի եւ Կնիւկի աղտաւորք մտիկ
ներսն արարք տեղի աւելցաւ: Այդ
մայրկիսները փորձեց կապարեմէն, ան
որ ջրէն իրենց բոլոր Թխալարներն
ոսնէնքու. մէջ գրաստառած տանքն ու
նա չլիւծ մայրկիսները ծովոն իրայ ա-
մբ արտաբերէ կողք, յանկարծ գե-
ղերն որ դառնային, բոլոր նաւաւոր-
քով, որսեց Զոսմախան թէնեւ, իր
գործին դուռն էին, թխալարեւ պա-
րատ միշտ: Լոգապաններու արշաւն
Կեստարքան թիւն ապրեւ, ու մանաւ-

ՔԼՈՆՏԱՅԲԷՆ ԴԱՐՁՈՂՆԵՐԸ

Մեր երկրաստացիք մեկ տարւան կատարելապէս արժանաւ են անդիւրեան զանաւ ինչպէս շուեւ շար մը արհեստանք Ասիկ զետա քանի մը հալար քիւրճար աւելք քրտալանք Ստացած փորձամախիւն իրաւ կրնար օրինակի համար մէկին յաջանքերէն եւ արելի երկիր մը երբիստով հաղործիկ ձեռքք զատան զրամբ, բոսիկին հրապարակին ամալոյթուն չէր կըլցած դէս ու կ'ազգէր մնայլ

Այլ միջոցի յայնքամը ետահիւնապտու մէջ քոր տարածուեցաւ թէ նոր տոհմերէն երեսուն երամ են Աստարալ մէջլ, Լուրք յաղախեցը շէին րեւորմ, պաւ որելի սոկեխոյզներու ռումաններ, լոնք մամ իրադարձանտ առաջ րելին հանձնեալանք մէջ, ուր զանաւորներ

20 **ФУРУ**

ԳԱԽԱՌԱՅԻՆ, ՍՈՒՐՃԱՆԳԱՆ

ոստիերին դրա, երբ պէտքը կը ստիպէ որ քիչ էլ զրոյսի դաշերու համար ծախէ ունեցած ապրանքը: Գիններն ալ առ այժմ գէշ էլ են երկրում:

—Այս օրերս մեր կողմերէն համար տօնաժամահաներու չըլծալ մը ծայր կու տայ քերէշքի՛քներ, հանդիպելով Իրաւայ, Քէշաւ, հանգչելու համար Քալիվախ, որ կէս ժամ Մալկարայէն հեռու յունական հողի մէջ է: Այս բանալիքներուն համար չհօգ փախու: Եւ որքան դուրսով բանալիք զանցողէն՝ իրենց քիթին վրայ յուսաբա-
նօր թէան կ'ըկուտ մը ունեն, երբ յոյճեմ՝
փոխի՛ մարդիկ կը վերադառնան:

Մալիարս, 12 օգոստ. 98 Ա. Թ.

